

РЕШЕНИЕ

№ 6837

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **2160** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на А. Д. Р. срещу решение от 27.01.2012 г. по
НАХД № 19179/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в, с което е потвърдено
НП № 436/VI-436/04.08.2011 г., издадено от директора на областната дирекция по
безопасност на храните. Със същото на А. Д. Р. в качеството ѝ на управител на
[фирма] е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 58, т. 2 от Наредба
№ 5 от 25.05.2006 г. за хигиената на храните, издадена от министъра на
здравеопазването и министъра на земеделието и храните.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради
постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.
1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и при съществено нарушение на
процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Иска се
решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което

наказателното постановление да се отмени.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административният съд С. – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, в 14-дневния срок по чл. 211 от АПК, срещу подлежащо на обжалване съдебно решение по чл. 208 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред настоящата инстанция е образувано по касационна жалба на А. Д. Р. срещу решение от 27.01.2012 г. по НАХД № 19179/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в, с което е потвърдено НП № 436/VI-436/04.08.2011 г., издадено от директора на областната дирекция по безопасност на храните. Със същото на А. Д. Р. в качеството ѝ на управител на [фирма] е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 58, т. 2 от Наредба № 5 от 25.05.2006 г. за хигиената на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните.

От фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че А. Д. Р. е управител на павилион на [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. На 30.06.2011 г. св. А. – младши инспектор в областната дирекция по безопасност на храните извършила проверка по държавен здравен контрол в посочения павилион, като установила, че храни чιο чипс и безалкохолни напитки се съхраняват в санитарния възел на обекта. За извършеното нарушение, определено като такова по чл. 58, т. 2 от Наредба № 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните и по чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че правилно и незаконосъобразно е била ангажирана отговорността на физическото лице А. Д. Р. за посоченото нарушение, като същата не е спазила императивното правило за поведение, предвидено в чл. 58, т. 2 от Наредба № 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните. Приел е, че посочването на чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност представлява техническа грешка, допусната от административнонаказващия орган.

Така направените от първоинстанционния съд изводи са правилни и в съответствие със закона.

Съгласно чл. 58, т. 2 от Наредба № 5 за хигиената на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция на храни се осигуряват условия за защита срещу замърсяването на храните, което може да ги направи негодни за човешка консумация или вредни за здравето на потребителя. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е констатирано нарушение, изразяващо се в това, че лицето в качеството му на управител на обекта е допуснало съхранение на храни – чιο чипс и безалкохолни напитки в санитарния възел на обекта. Както в АУАН, така и в наказателното постановление като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 58, т. 2 от Наредба № 5 за хигиена на храните. Като е съхранявало храни в санитарния възел на обекта лицето не е осигурило необходимите условия за защита срещу замърсяването. По смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните, замърсяване е наличие или внасяне на опасност,

свързана с храната. Предвид установените факти правилно първоинстанционният съд е направил законосъобразните изводи за законосъобразност на наказателното постановление. Действително, в наказателното постановление е посочена като нарушена и разпоредбата на чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. Настоящата съдебна инстанция приема мотивите на първоинстанционния съд за наличието на техническа грешка при посочването на нарушаването на тази разпоредба. Това е обстоятелство, което не се отразява на законосъобразността на издаденото наказателно постановление, доколкото е налице посочването на точната нарушена правна норма, а именно на тази по чл. 58, т. 2 от Наредба 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните. Действително, от страна на касатора в производството пред настоящата инстанция беше представено наказателно постановление, идентично с процесното, със същия номер и съдържащо същата фактическа обстановка, но с посочване в същото на нарушаване на чл. 59, т. 2, а не на чл. 58, т. 2 от Наредба 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните. На посоченото наказателно постановление, обаче не е налице отбелязването, че именно наказателно постановление с посоченото съдържание е било връчено на наказаното лице. Доказателство, че именно това наказателно постановление е било връчено на лицето не представлява представеното в производството пред настоящата инстанция копие от пощенски плик, доколкото от същото не може да се направи обоснован извод за неговото съдържание. В тази връзка настоящата съдебна инстанция не би могла да направи несъмнен извод, че това е именно наказателното постановление, което е било връчено на наказаното лице. Следва да се отчете и обстоятелството, че в това наказателно постановление е отразена същата фактическа обстановка, която не се оспорва от касатора. Оплаквания в тази насока не се съдържат дори и в касационната жалба. Действително, при посочване на извършеното нарушение е необходимо наличието на съответствие при посочването на нарушената правна норма и словесното описание на нарушението. Смисълът на посоченото обстоятелство е да осигури правото на защита на наказаното лице, за да може същото да разбере в какво се обвинява. В процесния случай, както в АУАН, така и в наказателното постановление, предвид ясното словесно изписване на извършеното нарушение, не е било нарушено правото на защита на наказаното лице, същото е разбрало в извършването на какво нарушение се обвинява, като дори не е упражнило правото си на възражение по отношение на обстоятелствата, установени с АУАН. В тази връзка, дори и в наказателното постановление да беше посочено като нарушена правната норма на чл. 59, т. 2 от наредбата, то това обстоятелство нямаше да се отрази на законосъобразността му, доколкото не е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата относно неизписването на пълното наименование на нормативния акт и на непосочване на органа, издал нормативния акт (има се предвид Наредба 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните). Това обстоятелство действително е осъществено, но същото не би могло и не се отрази по никакъв начин на законосъобразността на издаденото наказателно постановление. Това е обстоятелство, което по никакъв начин не се е отразило на правото на защита на наказаното лице, още повече, че е посочена и датата на обнародване на наредбата в Държавен вестник.

В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел за извършено нарушението по чл. 58, т. 2 от наредбата, като е съобразил и свидетелските показания, дадени от св. А., събрани в хода на развитото се пред него съдебно производство. Констатациите, съдържащи се в наказателното постановление не са отречени по какъвто и да било начин и в производството пред първата инстанция чрез събиране на относимите за това доказателства, които биха могли да се противопоставят евентуално на дадените свидетелски показания. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в касационната жалба, че в наказателното постановление следвало да бъде посочен правилният начин на съхранение на продуктите. Нарушената норма на чл. 58, т. 2 от Наредба 5/25.05.2006 г. за хигиена на храните, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните въвежда задължение за осигуряване на условия за защита срещу завърсяването на храните, което може да ги направи вредни за здравето на потребителя или негони за човека консумация. В процесния случай е установено по несъмнен начин съхраняването на храни в санитарния възел на обекта. Както се посочи и в мотивите на настоящото решение замърсяването се определя като наличие или внасяне на опасност, свързана с храната. Несъмнено съхраняването на храни в санитарния възел на обекта представлява неизпълнение на задължението за осигуряване на условия за защита срещу замърсяването на храните.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение от 27.01.2012 г., постановено по НАХД № 19179/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: